නිර්මාණ Nirmana

ඇය ඔහුට ලියූ කවි - 2
Poetry she wrote to him

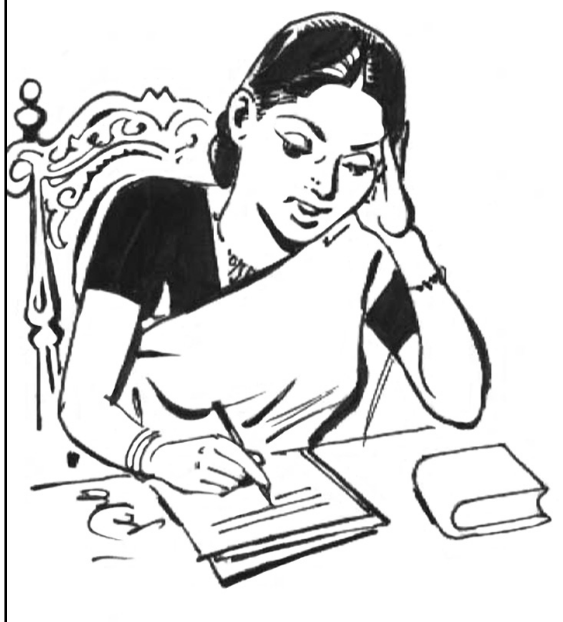

සඳුන් සුවඳ තැවරුණු එක සුසුමක ට
කිරි සුදු මලක් පිපුණයි මා යහන පිට
එ සඳුන් සුවඳ සිපගන්නට හදන විට
එය සිහිනයක් බව පෙනුණා දුකයි මට

සෙනෙහෙ සිතින් මගෙ සිත ගිය මුත් නුඹට
අන් සතු උයනෙ පිපි මලකැයි කීය මට
සුරඟන ඇවිත් මල් නෙලුවත් උයන් වට
කලින් එන්න දිව රථයක් නොදුනි මට

පැතුම් පුරා පෙර සසරේ පුරුද්ද ට
ඔබ හමුවුණේ පූරුවෙ මා කළ පින ට
පින් මදි වුණේ කිම නොදනිමි වැරැද්ද ට
පැතූ ලෙසට ඔබ හිමිවුණි පිනැත්ති ට

දෙදෙනා බැගින් ඔය එක ඉත්තේ වසන
තුඩ තුඩ තබා ආදර පෙම්බස් දොඩන
විහඟුනි මෙයයි පැන මා පිළිතුරු සොයන
සසරේ මතුත් තනිකම පමණද සරණ

කවි සිතුවිල්ල සෙනෙහසකින් උපන්නේ
හැම කවියක්ම ඔබ වෙනුවෙනි ගැයෙන්නේ
මෙතරම් දුකක් ඇයි සිතකට දැනෙන්නේ
ඔබ සොය සොයා ඇයි මගෙ සිත දුවන්නේ

(අඥාතයි) Anon - x x x

බුදු හිත

බුදු හිත ලොව දකින නිම් හිම් නැති මිහිර
සනාතනයි නොදිරයි වෙනතර අමර
සසරම වසා ඇති මහ දුක් කඳ අතර
බුදු හිතකට පෙනේ ඒ ඉමිහිර නිතර

බුදුවරු නිදුක් සුව නිබඳම වළඳන් නේ
අජරාමර මිහිර නිරතුරු දකිමින් නේ
නැති විට දුකක් බුදු සිත්වල උපදින් නේ
මිහිරක් මිසක වෙන මොනවද හමුවන් නේ

නොවිඳින මිහිරක්ය බුදු හිත්වල ඇත්තේ
දුක සැප නැතිකමයි පදනම ඒ තත්තේ
ඒකයි කිසිදු වින්දනයක් එහි නැත්තේ
සුවයක් පරම ඇත ඒ හිස්බව මත්තේ

වින්දනයක් නැතිව දනෙනා දෙය දනෙන
අනුවේදනය පමණක් හැම විට තිබෙන
දනෙනා කිසිම දෙයකින් කම්පා නොවෙන
නිසසල නිහඬ හිතමය ලොවුතුරු නිවන

නොහිතන හිතක කෙලෙසුන්ගේ කහට නැත
පිරිසුදුකම නිසා පැහැදිලි ගතිය ඇත
නිම් හිම් නොමැති ඒ පැහැදිලි ගතිය මත
අජරාමරවූ සුවයක් ඇත සියලු අත

අනුවේදන වෙතත් ලොව පවතින නිමිති
සුබ දුක් වේදනා කිසි විටකදී නොමැති
අවෙදයිත සුවයක් නිරතුරු පවති
බුදු වූ සිතැත්තෝ පමණක් එය දනිති

♦ මහාචාර්ය ටී. එස්. අබේවික්‍රම
Harrow UK

අම්මා

ඔබෙ කුස හිඳින්නට පළමුව දුන් ඉඩය
දින දින වැඩුණු මා බර ඉසිලුයෙ ඔබය
ගජමුතු රකින සේ රැකුණේ දරු ගැබය
මෙලොවට බිහි කළේ විඳිමින් දහ දුකය

රිසිසේ නිදන්නට කන්නට බොන්න පවා
ගත් දැඩි අසීරුව දසමස වෙහෙස නිවා
සෙනෙහස දිදී මා සැදුයේ කවා පොවා
ලස්සන කරන්නයි මගෙ ලොව සිහින මවා

ජීවිත දිනන්නට ඇති බාධක බැම්මේ
නැණ ගුණ දෙවා නෙතු පහදා බිඳ දැම්මේ
ගැයුවත් කොතෙක් නුඹෙ ගුණ කඳ නැත නිම්මේ
මගෙ සිත් අහස පැයූ හිරු සඳු අම්මේ

කුසගිනි දරා නෙතු කඳුලැල් සහව මින
මා කුස පිරෙව්වා තිබු හොඳ දේම ගෙන
සිටිනා මහමෙරක් සේ දුක් උහුල ගෙන
උදයේ හවස මම ගයනෙමි ඔබගෙ ගුණ

♦ විමලා යාපා - සයිප්‍රස් (Cyprus)

වෙන්ව් ගිය මිතුරියට

පාසැල් වියේ සිට මා හා මිතුරු වෙලා
ඇවිදින් බොහෝ දුර මගෙ සෙවනැල්ල වෙලා
නොසිතුව පරිදි ඔබ දිවිමග නතර කළා
කෙලෙසක හිත හදාගන්නද සිටිමි බලා

පිපි හැම මලක් පරවී යන නමුදු ලොවේ
එය පිළිගැනීමට කිසිවෙකු කැමති නොවේ
පවතින දහම එය නම් මේ මිනිස් ලොවේ
එදහම ඉදිරියෙහි අප සැම අසරණ වේ

ඔබගේ පවුලෙ අය සහ නෑසියන් හැම
අතහැර දමා ඔබ ගිය බව දනිමි මම
මාගෙම සොයුරියක් වී හැම බවය කම
ඉපදේවා! කියා සෙනෙහෙන් පතමි මම

ඔබෙ කරුණාව සහ දැක්වූ ළබැඳි කම
හැම මොහොතකම අදරින් සිහිකරමි මම
සිත තිබු සොයුරු දහමෙහි නොපෙනෙනා ඉම
හදවත පතුලෙ ඇත ඇත්තයි සදහ ටම

දැඟු කාලයක් පැවතුණ අප මිතුරු දම
නැත කිසියම් දිනක අමතක කළේ මම
දරුවන් ඇතුළු ඔබෙ ඒ පොඩි පවුලෙ හැම
දිවි ඇති තුරා ඔබෙ නාමෙන් රකිමි මම

♦ නන්දා අබේසිංහ
පාතේගම - මාතර Sri Lanka

මගේ මිනිබිරියන්ට !

ආච්චිගේ උකුලෙ ඉඳන්
කවි කියන්න ගී ගයන්න
මගේ රත්තරන් පැටියෝ
නුඹ එනවද ලංකාවට

මුළු ගෙදරම පාළුයි අද
බෝනික්කෝ තනිවීලා
සෙල්ලම් බඩු එකතුවෙලා
නුඹ එනතුරු බලා හිඳී

බෝ මළුවේ වටේ යන්නෙ
අත්තම්මා තනියෙන් අද
හඬනගලා සාදු කියන
මගෙ පැටියෝ නුඹ කොයි වෙද

පුංචි සාරියක් ඇඳගෙන
පොත් මිටියක් අතින් අරන්
ටීචර් වගෙ උගන්වන්න
කවදද සිය රට එන්නේ

සිල්ප සතර උගෙන මනා
රටට දැයට නම්බුකාර
දරුවන් තුන් දෙනෙකු වන්න
එයයි මගේ එකම පැතුම!

♦ සෝමලතා ද සිල්වා
බලපිටිය Sri Lanka

Fox's blood on a silk scarf

Through woodlands engulfed in thick autumnal mists
Lay the road to the country's annual Hunt-Dance venue.
The hunter, sartorial in elegant dinner-jacket was in ebullient mood
Happy his hounds had earlier that day killed several foxes
Their mangled bodies grotesque trophies of primal blood-lust.

He drove his vintage Bentley cautiously
Suddenly a dull thud - he stopped.
He stooped over the body writhing in its death-throes
A red fox!
At that moment he resolved never to fox-hunt again
Wrapping the body in his white silk scarf.

♦ Denis Jansz London NW8

බැඳීම

නුඹලා අපගෙයි අප නුඹලාගෙයි
සංසාරේ අප සරන තුරා

ඇහලුම් බරපොදි අරගෙන යද්දී
නුඹෙ ඇස ගැටුණේ නෑ දෝණී
අපෙ ඇස කඳුලින් පිරිලා තිබු වග
ඇතට ඇතට යනවා පැටවුන්
පුරුදු කැදැල්ලෙන් එළියට බැහැලා

කාමර හිස්වී මහගේ ලොකුවී
බිත්ති හතර මැද අප තනිවී
රන් දහඩිය තෙත්වූ ඇඳුමක්වත්
ඉතිරිකරන් අප තුරුළට ගන්නට
දිවිය පුරාවට නුඹ අප හද සේ
එය තුරුළේ රඳවා ගන්නම්

පහේ බස් එකේ කොළඹට යන්නට
සකල කළමනා පටවාගෙන මං
දකිද්දි අවසන් වතාවෙ අම්මා
එවගක් තුන්හිතකින් නොපැතුයෙමි
මගේ මව්පියල් ලබපු වේදනා
රියසක මෙන් පෙරළී ඒයයි මට

මාපිය සරණට වැඩියෙන් සරණක්
නුඹෙ හිමි නුඹහට සදන නිසා
දිනයක නුඹ අප හැරදා යනබව
දැන සිටියෙමු බිහිවුණු දා සිට නුඹ
නුඹටත් මේ දුක දැනේවි දවසක
එදාට අපි හරි ඇතයි දෝණී!
කෙලෙසක වාවන්නද මව්පියවරු
නුඹලගෙ පුසුඹයි නිබඳ දැනෙන්නේ!

♦ අමර ගුණසේකර
France

සමුදීම

ඇහිලිතුඩු අගින්
ඉස්සී මම
නුඹ සෙව්වෙමි
යන එන
මග නැවතී

දෙඇසම පිරී
කඳුලක් වැටී
නුඹ නැතිබව
දැනුණම
හද සොවිනි

අතැහිලි බැඳී
යළි වෙන්නොවී
හිඳිනට බැරිව
හිත ලතැවුණි
පෙම මියැදුණි
අපි වෙන්වුණි
සැනසෙනු මිසක
පිළියම් නැති.

♦ ඉන්දුමාලි යටවර
Sri Lanka

වඩිනු මැන මහද කුටියට

උඩු වියන් බැඳ සුදට බබලන
සිනිඳු පිරිවට බිමට අතුරා
සුවඳ මල් වැල් යසට ගලපා
මියුරු වෙණනද අවට පතුරා
සුවඳ දුම් මැද මහද කුටියේ
ලැගුම් ගන්නට නිවී සැනසී
සතුට එනු මැන මහද පුරවා

සැපත එනු මැන අසපුවට හද
බොහෝ ඉඩ ඇත වැතිර ඉන්නට
සුපුදු ඇතිරිලි මලින් වැසිලා
සුවඳවත් මේ සොඳුරු කුටියකි
ඔබයි රැජිණිය ඔටුනු පැළඳූ
වඩිනු මැන මා සුහද අරණට

සුවඳ තෙල් පිරි පහන් එළියෙන්
සුවඳ වත් වූ සුමුදු පවනින්
සැනසි සැනසී සිසිල ලබමින්
වැතිර ඉන්නට මහද කුටියේ
මෛත්‍රිය එනු මැනවි මාවෙත

කරුණාව මුදිතාව සමගින්
එකට පැටලී දෙඅත් වනමින්
වඩිනු මෙහි බිය සැක තුරන්කර
සදා කල්හිම ඔබට විවරයි
මහද කුටියේ සියලු දොරවල්

♦ මධුරි අබේවික්‍රම
Harrow UK

කුඩා ඇණය

හොඳින් පණ-
පොවන ලද
මිටි හිසකි.
ඇගේ ඇස.

මුල සිටම මම
කුඩා ඇණයක්ම විය

ඒ ඇසින් ලන
තාම ඉඳ හිට
පුංචි පහරක්
වුනත් ඇති මට
කඩා බිඳගෙන
බොහෝ ගැඹුරට
අතීතය විදගෙන
බහින්නට

රුවන් බන්දුජීව
Sri Lanka

නොපෙනෙන තැන්

ඇත එන වැහි වලාවක් දැක
හිතට සංකා නැගෙයි විගසට
වියැකිලා යන හිතේ සොම්නස
මැදින් දුව එයි මතක සටහන්
රැවටුනාදැයි මෙතෙක් ආ මග
අසන්නෙමි මා මගෙන් නෙකවර

♦ සුසන්තා වික්‍රමසිංහ
බටපොල
Sri Lanka

අහෝ! දහම් දිවයිනක අද හැටි!

තුන් මසකට ඉහත හිඟනුන් අටක් මරා
ගත් බව පසුම්බියෙ තිබු මුදලක් ද සොරා
පළවිය පුවත්පත්වල ඒ බව ඉඳුරා
මේවා අසන විට හදවත යයි දෙදරා

යාචකයින් පවා අයියෝ! මරණ රට
කොහොමද ඉවසන්නේ මේවා ඇසෙන විට
නීතිය අහෝ පත්වීලද බීති යට
නිසි දඬුවමක් දුන් බව නැත අසන් නට

බුදු බණ කැලේ ගොස් ඇත අප නොසිතු ලෙද
නොදනිති කියාවත් පව් පින් තියෙන වද
පොත්ගුල් තුළෙහි තුන් පිටකය නිදන සඳ
ගුණ දම් කියා දෙන්නට අද කෙනෙක් වෙද

කුල නිල දන බලය නොව ගරු කළ යුත්තේ
ගුණ දහමටයි කෙනෙකුගෙ ගරු කළ යුත්තේ
ඒ හැම දෙයම දැන් කණපිට ගොස් ඇත්තේ
මේ වන් ලොවක අප අසරණ වී ඇත්තේ

♦ එස්. කංකානම්ගේ
කැකණදුර මාතර Sri Lanka

කොටුව

හැමදාම හවසට
සීයක් දෙසීයක් දැම්මත්,
ඉඳහිට හඳ පැත්තට එබිකම් කළත්,
එක සිල් පදයක් රැකගත්තේ
ඔබේ නමින්
ඒත් දිනක් දෙකක් රෑ වුනොත්
අහනවා ඔබ
රාමා සීතගෙන්
අහපු ප්‍රශ්නය මගෙන් !

♦ ක්‍රිෂාන් රාජපක්ෂ Sri Lanka

කවිය ඔබ

යන එන විටදි මගතොට මුණගැසුණු විට
නාඳුනනා ලෙසින් වෙනතක් බලන විට
සෙනෙහස පිදුව මා හදවත පතුලෙ සිට
මතුවන දුක මෙතෙකැයි කිව නොහැක මට

පහළොස්වක සඳක් වී නෙත පෑ රහස
නෙතගට රසඳුනක් වී තුට දෙන විලස
දෙතොලට ගලා ආ සිතනා පිය පහස
මතකෙට නොඑනු මැන දුක්බර කවක් ලෙස

♦ මහනුවර - අරවින්දි රණතුංග
සිංගප්පූරුව Singapore

සමුගැන්මකට පසු

දුකඳුර තුරුළු කර
දෑසග හිරවුණු
කඳුළු සමගින
සමුනොගෙන සමුගතිමි.

දැන් ඉතින්,
අඳුරු කළු තනිකමෙන්
දැවෙන හදවත පුරා
සක්මන් කරමි....

හද පතුලෙහි
නිධන් කෙරූ,
රුවන් මතකයන්
සොයන්නට.
විඳින්නට හිමින් සීරුවේ
එක බැගින් ගෙන.

මිටින් මුදාහළ
කිරිලියක සේ,
පියාඹන තුරු
නැවත සෙවණට

♦ එරංගා පෙරේරා
නෙදර්ලන්තය
Netherlands

අසමි ඔබෙන් !

අමතකව ගොසින් මතකයන්
ඔබ ගැන සැමදෙනා තුළින්

මොනවා කරන්නද දැන් ඉතින්
හිත හදාගන්නවා මිස
දුක්වෙන්න එපා දුවේ
මේ තමයි ජීවිතේ
එපමණයි ගෙනා ආයුෂ!
පවසයි නෑ හිතමිතුරන්
මා හිස පිරිමදිමින්!

ඉපදීමක් ඇතොත්
මරණය ඒ ළඟම බව
පැවසූ බණපද ඇසේ තවමත්
ඉඳහිට හෙමිහිට

තාත්තේ පොඩි වැඩිද තවම මා
ඇයි වාවනු බැරි මෙදුක
ඇයි නොවැටහෙන්නේ
ලෝදහම ?
මේ යථාර්ථය ?

♦ ලුම්බිනී විතාන
Langley UK